

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparæ patrociniū apud Christum esse efficacissimum, n. 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

in se suscepit, per totum mundum communicavit, collocavit, & tanquam familiarissima mediatrix totum mundum sibi reconciliauit. sic ille.

Bonaen. Bonauenura in speculo, cap. 8. Maria, inquit, fidelissima mediatrix salutis, veluti fidelissima columba inter summum Noe & mundum spiritali diluio submersum. Eva autem, veluti coruus in diluio infidelissima mediatrix fuit perditionis, & c. 9. Maria, inquit, propter nos bene comparatur Aurora, ipsa nobis est ad Deum mediatrix, ad Angelos pacificatrix, ad demones defensatrix, ad nos ipsos illuminatrix. hæc ille, qui singula explicat, & probat: vult enim Virginem veluti Auroram esse optimam mediatricem inter noctem, & solem, & inter hominem injustum, & iustum Deum, cuius iram refrigerat atque mitigat. Idem in hymno *Te matrem Dei laudamus*: Eia, inquit, mediatrix Dei, & hominum amatrix.

B. Laurent. Beatus Laurentius Justinianus sermone de Annunciatione: *Efficitur, est, inquit, interuen- trix mundi, demonum fuga, peccatorum spes, Dei & hominum verissima mediatrix.*

S. Antoni. Sanctus Antoninus 4. part. titul. 15. cap. 44 §. 2. docens beatam Virginem omnes ad Deum reducere: ipsa sola, inquit, omnes inferiori rediit tanquam mediatrix reconciliationis, & adiutrix redemptionis, & Angelorum numerum restaurauit, & subuenit ruina ante conspectum Domini, ut dicitur in figura de S. Iuditha, c. 13. & hominem lapsu reuocauit ad superos. hæc S. Antoninus.

Judith. 13. Nos ergo si Virginem apud Christum nobis adesse velimus, nobis illam Advocatam unam ex omnibus maxime deligamus: is enim Advocatus est diligendus, qui auctoritate apud Principem valeat, sitque illi gratus, ac velit causam rei terti: talis est Deipara mater summi Iudicis propter suum intigne meritum, & propensissimam erga nos voluntatem; præsertim quia ex sua pietate quando hoc Advocatæ nomine compellatur ad opem nobis ferendam maxime commouetur. Quod in reuelationibus B. Gertrudis lib. 4. cap. 53. aperte perspicitur, quæ cum in festo Natiuitatis B. Virginis ad Completorium cantaretur *Salve Regina*, inter alia hæc vidisse narratur his verbis: *Cumque Gertrudis per verba illa, Eia ergo Advocata nostra, benignissimam matrem in suum auxilium inuocaret, videbatur ipsa mater inclita veluti funibus quibusdam validis & cæcis inclinari ad eam, per quod intellexit, quod*

quoties aliquis ipsam suam advocatam cum devotione nominando inuocat, per hoc nomen materna pietas eius in tantum commouetur, quod nullatenus se valet cohibere, quin benignè precibus illius acclinetur. In illo verbo (illos tuos misericordes oculos) beatissima Virgo mentium filij benignè tangens ipsum versus terram inclinavit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, ad quos omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ. Hinc à Domino hanc percepit eruditionem beata Gertrudis, ut ad minus quotidie matrem suam beatissimam per ista duo verba scilicet, *Eia ergo Advocata nostra, & illos tuos misericordes oculos, inuocaret; certa quod per hoc in hora sua nouissima non mediocre solatium obtineret.* hæc ex reuelationibus B. Gertrudis.

Salus Re- gina.

DEIPARAE PATROCINIVM
apud Christum esse efficacissimum.

Quod autem spectat ad secundum, Virginis nem esse efficacissimam, de hoc eleganter preces a S. Bernardus serm. 1. de Assumpt. Ascendens, pud Deum inquit, in altum Virgo beata, dedit ipsa quoque efficacissima dona hominibus: Quidni daret, siquidem nec mater, facultas ei desse poterat, nec voluntas; Regina Bernardalorum est, misericors est, denique Mater est u. B. Virgo nigenis filij Dei: nihil enim sic potest potestatis maxima ejus, seu pietatis magnitudinem commendare, nisi apud Christum pollet auctoritate, aut dubitare quis potest omnino in affectum auctoritatis charitatis transisse Maria viscera, in quibus te ipsa, qua ex Deo est, charitas novem mensibus corporaliter requiesuit. hæc Bernardus. Bernard. Ex quo rectè intelligimus efficacitatem precum B. Virginis ex maxima ejus, qua apud Christum pollet auctoritate, & ex ejus propensa ad beneficia in nos conferenda voluntate proficisci, & licet efficaci argumento hoc loco id probet S. Bernardus, quia scilicet Mater est Dei, qui charitas est, & misericordia: hoc ipsum tamen idem Bernardus sermone Signum magnum, alio argumento ex munere Mediatricis sic confirmat: *Jam si Ecclesia, inquit Apoc. 12. luna intelligenda videtur vocabula, quod videlicet non ex se splendat, sed ab eo, qui dicit, Sine me nihil potestis facere: habes Mediatricem eiusdem ex pressam: Mater, inquit, amicta solo, & luna sub pedibus*

abus eius: Amplectamur Maria vestigia fratres
mes, & deuotissima supplicatione beatis illius pe-
abus prouoluamur, teneamus eam, nec dimittimus
donec benedixerit nobis; potens est enim, nempe
vellus est medium inter rorem & arcem, Mu-
lier inter solem & lunam, Maria inter Christum
& Ecclesiam constituta.

Ex hac porro visione, qua Apoc. 12. Deipa-
ra amicta sole apparuit, eius apud filium inter-
cedendi auctoritas indicatur, non solum quia,
vt dicebat Bernardus, mediat inter solem, &
lunam, hoc est inter Christum, & Ecclesiam;
verum etiam pulchre hoc exprimitur ipsa me-
taphora Vestis, in quam is, qui ea est indutus,
peculiarē quoddam ius habere videtur: nam
eam quocumque locorum pergit secum cir-
cumferat, & ad suum arbitrium attollit, vel
inclinat, subleuata, vel inclinata ea corporis
parte, quæ veste circumdatur. Quare Isaiæ 49.

Isai. 49.
Tertullia.
Hier. oxy.
Cyrillus.
Augustin.

Deus optimus sermonem dirigens (ex Ter-
tulliano libro 4. contra Marcionem, & ex Hie-
ronymo, ac Cyrillo in Isaiam, & Augustino
lib. 1. de vnit. eccles. cap. 7.) ad Ecclesiam hac
vestis metaphora pollicetur ei omnium gen-
tium nationes futuras obsequentissimas: *Le-
ua, inquit, in circuitu oculos tuos, & vide;
omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: Vno ego
dicit Dominus, quia his omnibus valui orna-
mento vestieris, & circumdabis tibi eos, quasi
sponsa; ac si diceret, erunt tibi ornamento, atque
obsequentissimos eos habebis; non secus, ac
ornamentum, quo vestieris: & propterea
ad hoc obsequium indicandum infra subiicit
idem Isaias loquens cum Ecclesia: Et erunt
Reges nutritij tui, & Regina nutritices tua, vultu
in terram demisso adorabunt te, & puluerem pe-
dum tuorum lingent: ita quoque B. Virgo Chri-
sto sole iustitiæ amicta, magna apud eum
pollet auctoritate, & cum per suam misericor-
diam ad nos Deipara inclinatur facile etiam
suis precibus filium, quo est induta, ad nos
trahit.*

9. Caterum de Virginis apud filium au-
toritate locupletissimi testes sunt Patres.
Ildensius quorum nonnullos afferamus. Ildensius
serm. 8. de Assump. Non dubium est, inquit, il-
lam, quæ meruit pro liberandis ferre pretium,
posse impartiri suffragium liberatis. & hoc ipsum
isdem verbis habetur apud Auctorem inter
opera Hieronymi tom. 9. Epistola 2. de As-
sumpt. & apud Augustinum sermone 35. de
Sanctis.

Beda homil. de S. Maria: Cum, inquit, diligat Beda
orationes Sanctorum Christi; & exaudiat mil-
to magis matrem suam exaudiat pro peccatoribus
orantem, sic ille.

Petrus Damianus serm. 1. de Natiu. Virg. Pet. Dam.
agens de hac Virginis potentia, & erga nos
amore: Fecit, inquit, in te magna qui potens est,
& data est tibi omnis potestas in caelo, & in terra.
& probat exemplo Theophili (cuius histo-
ria capite vigeſimo meminimus) de ipsis
perditionis faucibus Virginis intercessione
reuocati: Quomodo, inquit, illa potestas tua po-
tentis poteris obuiare, qua de carne tua carnis
suscepisti originem: Accedis enim ante illud au-
reum humana reconciliationis altare, non solum
rogans, sed imperans; Domina, non Ancilla, qui-
bus verbis efficaciam precum Virginis per
metaphoram exaggerat; sicut Iosue 10 legimus Iosue 10.
exauditas fuisse preces Iosue cum solem sta-
te fecit, idque his verbis exprimitur: Obedien-
te Deo voci hominis, quæ Dei dignationem ma-
ximam in tanto miraculo ad vocem fidelis non solum
serui sui aurem benignam inclinantis osten-
dunt. Huc refertur potest, & illud Methodij
in illud hypapantem: Quamobrem, inquit, &
sanctissima Deipara, qua reliquit omnibus, &
benignior es, & mater non honore, ac cum Deo
colloquendi libertate gloriosior te obnixè rogamus,
vt nostri ingem, ac perpetuam habere memoriam
velis, sic ille.

His consentit sanctus Antoninus 4. part. S. Anton.
tit. 17. cap. 17. §. 4. vbi ponens discrimen inter
orationem Deiparæ, & aliorum Sanctorum
Oratio, inquit, sanctorum non innititur alicui
res ex parte sui, sed tantum misericordie ex par-
te Dei; Oratio autem Virginis innititur gratiæ Dei
iure naturali, & iustitiæ Euangelij; nam filius nō
tantum tenetur audire matrem, sed & obedire,
iuxta illud Apostoli, Filij obedite parentibus ve-
stris; quod eisdem est de iure nature, & mox: O-
ratio Deiparæ erat nobilissimus modus orandi,
tum quia habebat rationem iustitiæ, & imperij,
tum quia impossibile erat eam non exaudiri, iux-
ta illud quod in figura eius dixit Salomon mari
sux Bersabea 3. Regum 1. cum aliquid petere vel-
let; Pete, inquit, mater mea, nequæ enim fas est, vt
auertam faciem meam. hæc S. Antoninus, quæ
omnia eò spectant, ut hoc modo loquendi in-
telligeremus explicari maximam efficaciam
precum Deiparæ, & Christi promptam volun-
tatem eam exaudiendi.

Et Ecclesia in hymno Ave maris stella, orat Officium
Virginem

Virginitatem, ut pro iure suo materno efficaciter a Christo impetret, quod ipsa perit, ait enim:

*Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.*

Et in Cantico Salve Regina fidenter edicimus: Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc auxilium ostende: Si enim Apostolus Christi servus intrepidè pronuntiabat: Omnia possum in eo qui me confortat; quanto magis Christi genitrix omnia poterit in eo, quem genuit: in & Gerson in sua Iosephina de efficacia impetrandi Sanctus Ioseph apud Deiparam, cuius fuit sponfus, & apud Christum, cuius reputari meruit Pater, cecinit.

*Quanta o fiducia, quanta est
Vis impetrandi; quia dum vir, dum pater oras
Vxorem, & Natum, quasi imperium reputatur.*

Philip. 4. Quod multò magis de Virgine, quæ vera est Dei genitrix, efficere potuit Petrus Damianus, quia formula loquendi alii etiam ferè vtuntur, vt colligere licet ex alijs auctoribus, quos mox subiiciemus. Idem Petrus mox a-

Gerson. gens de Virginitate erga nos amore: Scio, inquit, Domina quis benignissima es, & amas nos amore inuincibili, quos in te, & per te filius tuus, & Deus tuus summa dilectione dilexit: quis ferè quoties refrigeras iram Iudicis, cum iustitia virtus à præsentia Deitatis egreditur? In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, & sola electa es, cui tanta gratia conceditur: hæc Damianus.

Pet. Dam. Ambrosius in fine secundæ præparationis ad missam, quæ habetur tom. 7. vbi multa à Domino pro se, & proximis suppliciter postulat, Deiparæ, & sanctorum suffragia postulat: Et vt efficacius, inquit, hæc mea sit deprecatio, beatæ Mariæ Virginitatis suffragia peto, quam tanti meriti esse fecisti, vt prima inter mulieres nouum munus offerret, & nulla præter ipsam tam nouum acciperet, nouum scilicet munus primum offerret, vt puerpera Virgo perseveraret, nulla præter ipsam tam nouum acciperet, ut Deum virgo pareret, & post partem Virgo permaneret. sic Ambrosius.

B. Virgo a matre mirifica. 10. Gulielmus Parisiensis in libr. Rethoricæ diuinæ ad Deiparam sermonem dirigens: An salò, inquit, & inaniter vocat te omnis Ecclesia sanctorum Advocata suam, & miserorum refugium? Absit à matre Dei, quæ fontem pietatis

toti mundo peperit, vt cuiquam miserorum sua misericordia subuentionem unquam denegat. & infra: Nulla creatura tot, & tanta, & talia impetrare posses apud benedictum filium tuum misericordiam, quam tu apud ipsum impetras eisdem, in quo proculdubio non tanquam Ancillam, quæ indubitanter, sed tanquam matrem verissimam te honorat.

Gregorius Nicomedienfis oratione de oblatione Deiparæ in fine, cum multa de laudibus Virginitatis præclarè dixisset, subiicit, de eius patrocinio ad eandem in hæc verba: Per te nos Regnum celorum speramus assecuturos. Te nostræ salutis habemus adiutorem, te nostris auxilijs habemus defensorem, te proponimus, cuius ore nostra dicatur excusatio, te nostræ fiducia circumferimus gloriacionem. & infra: Da petitioni conuenientem (potes enim) euentum, habes vt mater in filium, quæ recusari non potest fiduciam. Habes vires insuperabiles, robur inespugnabile, ne immensam tuam elementiam superet multitudo peccatorum: Nihil tua resisti potentia, nihil repugnat tuis viribus, omnia cedunt tuo iussui, omnia tuis obediunt imperio, omnia tua potestate seruunt: in omnibus suis operibus reddis excelso-rem, qui est ex te natus. & infra: Tuam enim gloriam creator existimat esse propriam, & tanquam filius in ea exultans, quasi exoluens debitorum, implet petitiones. hæc Georgius Nicomedienfis.

*Georg. 177
com.*

Anselmus de excellent. Virg. cap. ii. Rogamus, inquit, te Domina per ipsam gratiam, quæ te pius, & omnipotens Deus sic exaltauit, & omnia tibi secum possibilia esse donauit, quatenus id apud ipsum nobis impetres, & obtineas. & infra: Idem benignissimus filius tuus Dominus noster Iesus Christus erit ad concedendum quicquid voles promptissimus, & exaudibilis: tantummodo itaq; velis salutem nostram, & verè nequaquam salus esse non poterimus, cor. d. Deus noster, te iste Prophetia misericordia nostra est, & tu eiusdem Domini nostri absque dubio vera mater es. ita Anselmus.

*Anselmus
B. Virgo
potentissima
ma ad impetrandum*

Bonauentura in spec. B. Virg. cap. 8. Quia, inquit, Dominus potentissimus potentissimo teo est, ideo & tu es potentissima secum; potentissima es per ipsum potentissima apud ipsum, ita vt verè dicere possis illud Eccles. 24. In Ierusalem potestas mea, nam in Ierusalem, id est, Ecclesia triumphantis, & militantis, potestatem habet mater potentissima creatoris. & infra super illud (Dominus tecum) Dominum ipsum esse sapientissimum, ob- lenti-ssimum, & indigentissimum in aternum

*Psal. 8.
Bonauent.
Eccles. 24.
Luc. 3.*

probat. & inde infert Virginem esse sapientissimam opulentissimam. & in aeternum non defecuram. Ita Bonaventura.

Caribus.

Casthusianus lib. 2. de laud. Virg. art. 23. eam appellat singulare perditorum refugium, miserorum spem, & duccasam omnium iniquorum ad ipsam confugientium. & per ipsius preces, & merita apud Christum, Mundi vocat soluatricem.

11. Merito igitur Deipara tantum apud Christum valet auctoritate: cum enim hominum salus in Christi sanguine fuso, quem ex Virgine suscepit, contineatur, quid filius negare poterit Matri ostendenti pectus, & vbera? & pro quibus se unquam, sed praesertim pro sibi peculiari studio deuotis petenti pretium vnus guttae sanguinis, qua infinito valore omnibus peccatorum sceleribus praeponderat. Cuius rei illustre exemplum legimus in promptuario, di seipsum in miraculis beatae Virginis num. 30.

Exemplum. Maria de uotum sibi religiosum ex inferorum faucibus eripit.

Quidam enim fuisse dicitur solo nomine religiosus, ad omnia enim, quae ad religionem spectabant, durus, ac negligens: quotidie tamen B. Virgini salutationem Angelicam centies offerebat. Is ad extrema deductus, mente excessit, & quae a daemone Christo summo iudicij praesentari vidit, qui eum sibi adjudicari pecebant, Iudex autem cognitis eius sceleribus damnamdam eum censebat: caeterum affuit Virgo Deipara schedulaeque quibus singulae Angelicae salutationes, quas ille recitauerat, continebantur, protulit; impetrat a filio illius iudicium iterum agi: at daemones libros peccatorum a reo admissorum afferunt. Positis igitur in libra vtriusque partis tabulis, flagitia lancea suo pondere deprimebant: id Virgo conspicata, supplex filium orat, vt memor eius virgineo utero corpus suum assumptum, vnam sanguinis guttam pro peccatoribus in passione fusam sibi dare velit: & ille, impossibile est, inquit, aliquid tibi denegari, simulque testatur vnicam sui sanguinis guttam omnibus totius mundi peccatis praualere. Quare addita ad lanceam salutationum Angelicarum pretiosissimi sanguinis stilla, illius rei peccatis quasi leuissimae fauillae praeponderant: confusi daemones abscessere a Virgine se victos fatentes: ille postmodum ad se rediens conuuluit, Virginis clementiam praedicauit, vnaque deinceps religioso homine dignam instituit. Ex quo recte colligitur illud supra citatum

Idosonfus.

Ildefonsi scrm. 3. de Assumpt. Non esse dubium,

inquit, illam, qua moruit pro liberandis afferra precium, posse impariri suffragia liberatis: vnus porro guttae pretium inextimabile eleganter sic cecinit S. Thomas in Rhythmo ad sancti S. Thom. simam Eucharistiam.

Pie Pellicane Iesu Domine

Me immundum munda tuo sanguine

Cuius vna stilla saluum facere

Totum mundum posset omni scelere.

Hinc est quod Virgo Deipara in nonnullis mulieribus, quae efficaciter procurarunt causam eorum, quos iuandos susceperant, figuratur; & vt omitam Deboraham, Iudith, & Esther, quae gloriosè de Iudaeorum hostibus triumpharunt; & typum Deiparae gesserunt, vt dixi capit. 24. profecto, vt ait sanctus Antoninus 4. part. tituli 5. capit. 2. figurata fuit in Rebecca, quae filium suum, qui vocatus est Jacob, simul etiam Israel (quorum vnum idem est quod supplantator scilicet vitiorum, alterum idem, quod videns Deum) docuit, & iuuit Patri Isaac offerre cum vestibus odore bono fragrantibus, cibum illi gratum: sicque Jacob benedictionem Patris obtinuit. Item in Bersabee, cuius nomen idem est, quod puteus septimus, propter septiformem gratiam aquae, id est donorum Spiritus sancti, vel propter gratiarum omnium plenitudinem septimi putei numero expressam, quae in Virgine continentur: quae suis precibus obtinuit a Dauid regnum filio suo Salomoni 3. Reg. 1. & quamuis vulgata legat, Bethsabee, quod latine sonat, domum iuramenti: huius tamen nominis etymologia Virgini congruit, quae est domus foederis Domini. In muliere etiam illa Thecuire sapiente figuratur, vt supra diximus, quae 2. Regum 14. Absolonem exulem Dauid patri suo reconciliauit. In muliere quoque vidua Luc. 7. quae suis lacrymis vnici filij resurrectionem a Christo impetravit: quae omnia facili negotio quibus Virgini sanctissimae, cuius apud Deum patrocinio tot bona in nos deriuata sunt, accommodare potest.

12. Anselmus de excellent Virginis cap. 6. Anselm tantam precibus Virginis efficaciam tribuit, vt dicat velociorem nonnunquam esse salutem memorato nomine Virginis, quam inuocato nomine Domine Iesu vnici filij sui: cetera vero Et id non sit, inquit, quod ipsa mater, & potentior gene, qui eo sit, nec enim ipse magnus, & potens est per eam, sed illa per ipsum: sed rationem assert, Quae, inquit,

B. Virg. figurata in mulieribus quae efficaciter procurarunt causam eorum, quos iuandos susceperant, figuratur; & vt omitam Deboraham, Iudith, & Esther, quae gloriosè de Iudaeorum hostibus triumpharunt; & typum Deiparae gesserunt, vt dixi capit. 24. profecto, vt ait sanctus Antoninus 4. part. tituli 5. capit. 2. figurata fuit in Rebecca, quae filium suum, qui vocatus est Jacob, simul etiam Israel (quorum vnum idem est quod supplantator scilicet vitiorum, alterum idem, quod videns Deum) docuit, & iuuit Patri Isaac offerre cum vestibus odore bono fragrantibus, cibum illi gratum: sicque Jacob benedictionem Patris obtinuit. Item in Bersabee, cuius nomen idem est, quod puteus septimus, propter septiformem gratiam aquae, id est donorum Spiritus sancti, vel propter gratiarum omnium plenitudinem septimi putei numero expressam, quae in Virgine continentur: quae suis precibus obtinuit a Dauid regnum filio suo Salomoni 3. Reg. 1. & quamuis vulgata legat, Bethsabee, quod latine sonat, domum iuramenti: huius tamen nominis etymologia Virgini congruit, quae est domus foederis Domini. In muliere etiam illa Thecuire sapiente figuratur, vt supra diximus, quae 2. Regum 14. Absolonem exulem Dauid patri suo reconciliauit. In muliere quoque vidua Luc. 7. quae suis lacrymis vnici filij resurrectionem a Christo impetravit: quae omnia facili negotio quibus Virgini sanctissimae, cuius apud Deum patrocinio tot bona in nos deriuata sunt, accommodare potest.

Inquit, filius dicit Dominus est, & iudex omnium, discernit merita singulorum: dum igitur ipse a quo ius suo nomine invocatus non statim exaudit, profecto id iuste facit; invocato autem nomine Mariæ, & si merita innocens non merentur ut exaudiantur; merita tamen Mariæ intercedunt ut exaudiantur. Hoc denique vult humanus quod probat eum qui propositio dominico nomine efficaciter ab alio aliquid impetrat, quod simpliciter sua prece nequaquam impetrare potest. hæc Anselmus.

Bernard. Ideo Bernardus sermone Signum magnum: **Fiducialis.** Fidelis, inquit, & potens mediator Dei, & hominum ad Virginem Christum, sed dicitur in eo reuerentur homines manifestam: Absorta videtur in Deitatem humanitas, non quod mutata sit substantia, sed affectio Deificata: non sola illi cantatur misericordia, cantatur pariter & iudicium. Denique, Deo nosse ignis consumens est, quidni vereatur peccator accedere, ne quemadmodum stus cera a facie ignis, sic pereat ipse a facie Dei, opus est enim mediatore ad mediatorum istum, nec aliter nobis utilior quam Mariæ.

German. Germanus orat. de Zona: Omnia, inquit, tua admirabilia sunt o Deipara, omnia ingenia, & aliorum vires superantis, propterea & patrociniū tuum manus est, quam intelligentia apprehendi possit.

Hugo. Et Hugo de S. Victore in sententijs: Si pertimescis, inquit, supplicare utes ad Deum accedere, respice ad Mariam, non illic muenis quod times, genus tuum vides. hæc Hugo.

S. Brig. Sancta Brigitta in Reuelationibus libr. 4. cap. 7. in quadam visione dicit: Sanctos apparuisse & dixisse Virgini o Domina benedicta, tu portasti Dominum in te, & tu Domina omnium es: Quid est quod non poteris? quod enim tu vis hoc factum est.

Christus Paratissimam autem Christi voluntatem, propensionemque facillimam ad exaudiendam Matrem confirmare possumus ex lib. Esther, quæ fuit figura Virginis; cui semel, atque iterum dixit Assuerus: Quid vis, inquit, Esther Regina, quæ est petito tua; etiamsi dimidiam partem regni mei pesseris dabitur tibi. Sane complacet sibi Deus in precibus, quas ipsa fundit; quare Cantic. 3. Sonet, inquit, vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis.

Can. 2. Beata mater Teresia, mulier nostra tempestate insignis sanctitatis, Carmelitarum discalceatorum Fundatrix, dicere solebat, Christum in Cælis facillè exaudire sancti Ioseph præces, quod ipsa suo experimento didicerat, quoniam in terris illis subditus fuerat: quanto magis Virginem Matrem exaudiet, à qua tot obsequia cum in sua infantia, tum etiam toto vitæ suæ tempore accepit, & cui in terris Luc. 2. subditus esse voluit. Nec tantum, inquit Bernardus homilia 1. super matris est, subditus erat Mariæ, sed etiam Ioseph propter Mariam. Et eam quidem honorat in Cælis, cum ad dexteram eam collocauit: honorat in terris, quoniam pietatem erga Matrem in omnium Christianorum animis ita Christus impressit, & innumerabilia per illum miracula ubique tenarum operatur, ut omnes ad illam accurrant, ideoque templa in eius honorem in omnibus locis excitari voluit, & vix est templum Christo, vel alijs sanctis dicatum, in quo non facellum aliquod Virgini propriè attributum sit, ut cap. superiori diximus.

B. Mater Teresia. Et quemadmodum de Mardocheo per vs Aman inimici proclamari voluit Assuerus: Sic honorabitur quemcumque voluerit Rex honorare, & ita ipsi demones Dei, ac Deiparæ hostes sæpè in obsecrorum corporibus hoc idem de Deipara in eiusdem honorem, vel in uitam facere coguntur, quod ex pluribus miraculis testatum habemus.

Quare Bernardus sermone de Aquæducta, Cælesti, inquit, rore aream rigaturus, totum velut prius insudit; redempturus humanum genus prius uncturum prius contulit in Mariam. & mox, totis medullis cordium, totis precordiorum affectibus, & votis omnibus Mariam hanc veneremur quia sic est voluntas eius, qui totum nos habere voluit per Mariam. Merito sanctus Antoninus 3. part. tit. 32. cap. 4. Deiparæ accommodat illud Psalm. 47. Suscepimus Deum: misericordiam tuam in medio templi tui, id est, Virginis, quæ (vt dixi cap. 5.) templum Dei dicitur, & illud psalm. 17. Exaudis se templo sancto suo vocem meam: quibus verbis ostenditur fructus precum, quas per Virginem Deus exaudire dignatur, quod etiam ex 3. Reg. 8. confirmare possumus, vbi pro cunctis necessitatibus, quas Salomon ibi pluribus sigillatim enumerat, orauit vt Iudæi exaudirentur cum in templo preces funderent: quod si captiui abducerentur, vt orationes suas, saltem versus templum dirigentes misericordiam inuenirent, quod fecisse scribitur Daniel cap. 6. Imò, quod ad rem nostram magis facere videtur, facta hac petitione à Salomone apprensens ei

Christus
Matrem
præcipue
honorat
multipliciter.
Luc. 2.
Bernard.

Esther. 5.
Bernard.

Virgo affe-
milatur
Templo, in
quo preces
exaudiuntur.
S. Anton.
Psalm. 47.
Psalm. 17.
3. Reg. 8.
Dan. 6.

Dom.

Dominica nocte, inter alia hæc ei dixisse scribitur 2. Paralip. 7. *Oculi quoque meos, inquit, erunt aperti, & aures mea intentæ ad orationem eius, qui in loco isto orauerit; elegi enim, & sanctificatus locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi, & cor meum ibi cunctis diebus.* Ita per Virginem, & in Virgine tanquam in templo nostras necessitates, nostrasque preces ad Deum fundamus, ut Deus per Virginis intercessionem, tanquam ex solio suo, nos exaudiat. Atque hinc vii receptum est, ut orationi Dominicæ cum eam recitamus, salutatio Angelica frequentissimè tubnecit soleat, quod ab Ecclesia in initio horarum diuini officij, & ab alijs priuatis sanctitati cernimus, ut in hac salutatione effusissimum erga nos Incarnationis Dominicæ beneficium grata memoria recolentes, Christus Deiparæ filius per sanctissimæ genitricis preces, quam in extrema salutationis parte inuocamus, exoratus, ea quæ in Oratione Dominica petuntur, largiatur. pari etiam ratione officium diuinum, quod ab Ecclesiasticis recitantur Antiphona aliqua flexis genibus (Dominicis, & tempore Paschali exceptis) ad Deiparæ auxilium implorandum reuenter terminatur, siue ea sit *Salve Regina*, siue alia pro temporis diuersitate, ut tantæ apud Christum Mediatrix clausula, quæ in officio Ecclesiastico petimus efficaciter consequamur.

14 Et sanè Virgo propter insignem eius ad Deum dilectionem, quia ita abundè donata fuit, ut Cantic. 2. introductam se dicat in cellaria Regis, & ordinatam in se charitatem; ideo veluti beneuolentissima mater vniuersum genus humanum genus insigni charitate semper complexa est. Et quia eorum necessitates ac miseras probè nouerat dum adhuc esset in terris, ad eas subleuandas sua misericordia misericordè mouebatur; ideo temper iam tunc pro humano genere ardentissimas ad Deum preces fundebat.

Richard. Quare Richardus cap. 26. super Cantic. B. Virgo Talis, inquit, fuit in virtutibus, tantaque fuit eius charitas, ut non solum ad Iudeos, sed ad omnes homines dilata fuit: pro his indefinenter orauit, pro his sollicita fuit, pro his orando rogauit ad exaudita fuit, accente ad eam Angelo Gabrielo: nostram Inuenisti gratiam apud Deum, scilicet quem quærebatur: omnium salutem desiderauit, quæsiuit, & obtinuit. ita Richardus. Deinde pro acceleratione Incarnationis orabant Patres antiqui; sed

Virginis preces citra hæc accelerationem ex ardentiori affectu, & charitate efficaciores fuerunt.

Quocirca sanctus Bernardus Senensis tomo 2. sentent. 1. artic. 1. cap. 3. preces Virginis dicit fuisse Conum desideriorum antiquorum Patrum. Similiter in Christi Resurrectione ipsa tanquam Leana excitare precibus atagebat Catulum Leonis de tribu Iuda illis vocibus: *Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara; exurgam (respondit) diluculo: & in aduentu Spiritus sancti, orantibus Apostolis preces etiam Virginis ardentiores, & efficaciores fuerunt.* Postquam verò in cælum assumpta est ex nimia charitate flagrans, ad nos in hac lacrymarum valle gementes oculos suos misericordes conuertere, & pro nobis obnixè orare non dedignatur. Nam si Bernardus sermone in vigilia sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli agens de Sanctis ait: *Si dum, inquit, hic uiueret Sanctus miseratus est peccatoribus, & orauit pro eis: nunc tanto amplius, quanto uertus agnoscat miseras nostras, orat pro nobis Patrem, quia beata illa patria charitatem eius non immutauit, sed augmentauit: neque enim quia impossibilis omnino, ideo & incompassibilis factus est, sed nunc potius induit sibi uiscera misericordis, cum ante fontem misericordis ex sit.* Si hæc inquam Bernardus de quolibet Sanctorum, qui regnat in cælis, quantum magis de Virgine sanctissima id existimare debemus, quæ etiam Mater sit, & Aduocata omnium, si in terris tanto ardore salutem omnium desiderauit, & procurauit, quid facturam putamus in cælis? nec enim filijs suis deerit; nec solum iustos, uerum etiam peccatores, & magnis sceleribus constitutos eximia sua charitate fouet, atque complectitur. Id quod confirmatur ex uisione quædam beatæ Gertrudis in libro 4. suarum reuelationum cap. 49. quæ sic habet: *Post hæc, inquit, dis quibus uidebantur beata Gertrudis quasi sub pallio moderata Virginis accurrere quædam diuersi generis bestiola per quas notabantur omnes peccatores ad ipsam specialem deuotionem habentes; quæ acceptis omnes Mater misericordis benignè suscipiens, & quasi pallio suo protegens delicatè manu sua singulas conuertendo, delinendo, ipsi amicitia blandiebatur, quem admodum quis blandiri solet catulo suo: per hoc manifestè insinuat quam misericorditer suscipiat omnes se inuocantes, & quam materna pietate defendat, ac protegat homines ad hæc peccatis deditos in se sperantes, donec eos filio suo*

Cur Saluatio Angelica orationi Dominicæ subnecti soleat.

B. Virgo non tantum potest, sed etiam uult nos iuuare. Cant. 2.

Richard. B. Virgo in terris pro multis rogauit ad nostram utilitatem. Luc. 11

Bernard.

Gen. 41

Psal. 11

Bernard.

Santi 15

Cælo 10

quæ 10

est in

terris

quæ 10

magis 10

B. Virgo

orat pro

nostris 10

Cælo.

Ex uisione

B. Gertrudis

peccatores

benignè

acceptis

quæ 10

oratio

quæ 10

catulo

Dan.

Offic.

suu

Psalm. 86. suo reconciliet veraciter penitentes, hæc ibi Cer-
 tã in Psalm. 86. qui incipit. Fundamenta eius
 in montibus sanctis, & Virgini accommodatur,
 ex persona Virginis dicitur: Memor ero Babel,
 & Babylonis scientium me; id est, per devotio-
 nem agnoscentium: Ecce alienigena, & Tyrus,
 & populus Æthiopum, hi fuerunt illi: quali dicitur,
 etiam ij, qui longè à salutẽ videbantur
 peccatores confusi (id enim sonat Babel) &
 denigrati, vt Æthiopes, in Virgine, si eam per
 deuotionem ad ipsam agnoscant, tanquam in
 ciuitate amplissima per fugium inueniant, &
 per eam Deo reconciliautur. Quare Ecclesia
Psalm. 86. ex eodem Psalmo illud Deiparæ dicit: Sicut
 latantium omnium nostrum habitatio est in te
 sancta Dei genitrix: sicut enim ex Psalm. 3. 3.
 Oculus Domini super iustos, & aures eius in preces
 eorum, ita oculi B. Virginis super peccatores,
 & audit eorum preces, vt per eam ad Dominum
 conuertantur. quare Ecclesia ad eam succurre
 re cadenti, surgere qui curat populo: neque id
 mirum est, cum ipsa dicatur Cantic. 6. Pulebra
 in luna, quæ præest nocti, quoniam peccato-
 ribus in nocte scelerum de gentibus lucem
 præfert, & tenebrarum caliginem radiis
 sui fauoris, & clementiæ discutit, atque de-
 pellit.

At roget quispiam, si Deiparæ aduocate
 nostræ patrocinium est adeo efficax, quid cau-
 sa sit, quod tot calamitatibus, & priuatis, &
 publicis iactemur. Respondetur nonnullis quæ-
 admodum c. 16. ostendimus, peccatis peccata
 cumulantes: Theaurisaris sibi iram in die ira,
 & iusti iudicij Des, ac proinde suis sceleribus
 indignos se Deiparæ patrocinio reddere, &
 fructum impedire, quem ex Deiparæ precibus
 consecuturi fuissent: nam & sanguinis Christi,
 ac meritum eiusdem, quæ infiniti valoris
 sunt, efficaciam aliqui minimè consequuntur
 propter sua scelera.

Addit Suarez tomo 2. in 3. part. disput. 23.
 sect. 2. beatam Virginem in hac precum effi-
 cacia, non solum sanctos singulos, sed omnem
 etiam cœlestem curiam superare. Itaque (inquit
 ipse) si cogitatione fingamus beatam Virginem ali-
 quid postulare, totamq; cœlestem curiam illi
 resistere (sicut apud Danielem vnus Angelus al-
 teri resistebat) potentior esset, maioriq; efficacia,
 & valoris apud Deum Virginis, quam reliquo-
 rum omnium Sanctorum oratio, quod dignitati
 Matris est maximè consentaneum, & perfectissi-
 ma gratia, & charitatis B. Virginis quodammodo

debitum, & ideo Ecclesia & frequentius, & aliori
 quodammodo orat ad Virginem, quam ad reliquos
 Sanctos, hæc Suarez, quod auctoritate Patrum
 confirmas, quoniam complures supra citaui-
 mus.

Et vt intelligamus Virginis intercessio-
 nem digniorem, & praestantiorẽ esse, quam
 sint aliorum Sanctorum orationes, Suarez lo-
 co citato sect. 3. ex eo probat: Quia inter San-
 ctos non solumus vni vno tanquam intercessore ad
 alium, cum omnes sint eiusdem ordinis: ad Virgi-
 nem autem tanquam ad Dominam, ac Reginam
 alij Sancti adhibent intercessores, & ita saluta-
 tionem Angelicam alij Sanctis recitamus, vt eam
 pro nobis Virgini representent, ita Suarez. Quod
 confirmari potest ex reuelationibus S. Brigittæ
 lib. 4. c. 103. vbi S. Dionysius visus est loqui ad
 Virg. sic: Regina, inquit, misericordia, tu es cui
 data est omnis misericordia, & mater Dei facta es
 propter miserosum salutem, misere igitur Regno
 Francorũ tuo, & meo: tuo quidem, quia habitato-
 res eius pro modulo suo te honorant, meo autem
 quia patronus eorum sum, & in me habent fidu-
 ciam; Tu vides quanta anima periclitantur omni
 hora, &c. & ca. 104. B. Virgo cum S. Dionysio,
 & alijs Sanctis Christum Dominum pro eodẽ
 Franciæ Regno interpellat.

S. Minolphus Ecclesiæ Paderbornensis in
 Germania Diaconus, cum tempore Ludouici
 filij Caroli Magni sanctimonialium cœnobi-
 um in patenis bonis fundasset, iamque obij-
 set, à Deo per Deiparam ipsamet impetrauit,
 vt vitæ restitueretur: & quædam Episcopo suo
 nomine inimanda pronuntiaret. Sic enim
 in eius vita apud Suriurum die quinto Octobris
 legimus: Minolphus plenus virtutibus, &
 iam maturus æui tertio nonas Octobris mi-
 grauit ad Dominum. Accidit tum res admi-
 ratione digna: nam cum corpus eius exanime
 in feretro iaceret, reuixit; seque erigens, a petis
 oculis ad circumstantes ait: Quando quidem
 ego vobis præsentibus vita functus, rursus
 vitæ restitutor, vos gratias agatis Deo, quorum
 salutis causa id fit, & ego, vt id fieret apud Dei
 Genitricem, & Virginem perpetuam, impetra-
 ui. Nec mihi facillè videtur denuo oppetere
 mortem, tamen non ita acerbam, vt fuit nu-
 perrimè: vos autem ite quæso ad Episcopum,
 & quot sudoribus mihi constiterit huius cœ-
 nobij strictura, ei indicantes, petite ab illo, vt
 quæcunque huius loci fuerit electa Abbatisa,
 etiam si ancilla sit, non id interdicit: simulque
 dicite

Virg. nia a-
 ratis pra-
 stantior,
 quàm reli-
 quorum
 Sancto-
 rum.
 Suarez
 Alij sancti
 vocant
 Virgine m
 S. Brigit.
 S. Diony-
 sius orat
 Virginem,
 vt inter-
 cedat pro
 Regno
 Gallia.

Exemplum
 S. Minul-
 phus per
 Deiparam
 vitæ relin-
 quitur.
 mox mo-
 riturus.

dicite ei, me corpore exutum didicisse, quid de illis fieri oporteat, qui Pastores ecclesiarum esse videntur. His dictis, clausit oculos, seque reclinans in feretrum eodem loco composuit vnde prius exerat. hac ibi.

Exemplum Prompt. Exempl. S. Petrus Apost. cuiusdam libratione ab aeterna morte obtinetur. Psalm. 8.

In promptuario Exemplorum discipuli de miraculis B. Virginis exempl. 58 Sanctus Petrus Apostolus cuiusdem Religiosi salutem à Christo per Virginem impetrat. Cum enim in quodam eiusdem S. Petri monasterio Religiosus quidam male vixisset, & ex hac luce abiq; sacramentis migrasset, eiusque anima à daemonibus ad inferos raperetur: sanctus Petrus pro anima fratris, qui ex suo monasterio fuerat, Christum precatur, cui Christus respondit, Caeli regnum patere iuxta Psalmistam ei: *Qui ingreditur sine macula & operatur iustitiam*, quod in hoc Religioso maculis inquinato quique non operatus erat iustitiam, minime inueniebatur. Quare sanctus Petrus Virginem orat, vt secum pro illa anima intercedere dignaretur; At Virgo piissima sanctis Virginibus comitata Christum pro anima illa interpellat, ad cuius preces indulget Christus, vt anima corpore restituatur. sicque de malis ante actis penitentia peracta, salutem consequatur, quod vbi per Virginem Apostolo Petro innotuit, illico magna clauem, quam gestabat, daemones fugat, animamque illam duobus Angelis ad corpus reducendam tradit; ille verò ac vitam reuocatus, se à daemonum potestate ereptum B. Virginis, ac S. Petri precibus aperit restatur.

S. Casari martyr per Virg. veniam quidam peccator impetrant. Exemplum Surius

Sanctus quoque martyr Casarius cuiusdam peccatoris salutem beatissimæ Virginis precipue precibus à Christo exoravit, quod S. Anno Archiepiscopus Colonienfis anno 1070. in sermone ad populum suum, cum ex vrbe eiusdem sancti Casarii brachium detulisset, narravit, vt videre est in vita eiusdem S. Annonis lib. 1. cap. 35. apud Surius tomo 6. Res autem hic ferè verbis gesta refertur: Andreas quidem Romæ voluptatibus deditus, nihil Christianæ religionis habere videbatur, nisi quod B. Casario deuotus, Ecclesiam eius cum ceteris frequentare solebat, cumq; serò sui poenitens obiisset, nocte media in feretrio residens cunctis mirantibus retulit se ad pauendum Christi tribunal esse deductum: vnde flens à reterrimis demonibus sibiq; insultantibus, ad æternæ damnationis loca abque misericordia traheretur: Sanctum verò Casarium eius

calamitatibus piè commoritur cum fauore sanctæ Dei Genitricis, sanctorumque Apostolorum, & Martyrum ante Christum prociidisse & pro eo emixè precatum: sancto igitur Casario coram Domino iacente, piissima Dei Genitrix cum reliquis sanctis se adiungens filium & Dominum suum ad voluntarem martyris flexit, sicque Andreas à daemonibus ereptus veniam est consecutus.

16. Et certè *vultum eius, Psalm. 44 deprecatur omnes diuites plebi*, id est, etiam sancti insignes, vt sequenti capite dicemus. Adhuc, vt rectè animaduertit Idiota in libro de contemplatione Mariæ in prologo: *Ceteri*, inquit, *sancti tunc quodam petrocini pro sibi specialiter commissis plures possunt prodesse in cursu Altissimi quàm pro alienis: Beatissima verò Virgo beata sicut est omnium Regina, sic omnium Patrona, & Advocata, & cura illi est de omnibus*, sic Idiota. Adde sanctos esse veluti stellas; stella autem differt à stella magnitudine, claritate, & influxu, ita sancti inter se differunt merito, præmio, & efficacia; quidem enim Sancti alij in gloria præcellunt, hoc enim exemplo stellarum ad ostendendam sanctorum in meritis diuersitatem, vtitur Apostolus 1. Corin. 15. At beata Virgo tantum est *Stella maris vt cap. 18 dixi, verum etiam est. electa vt sol*, meritorum magnitudine, & splendore, atque suæ intercessionis influxu longo intervallo alijs sanctis præstans, ita vt nemo sit, *qui se abscondat à calore eius*, & sicuti sol in his omnibus incomparabiliter cunctis præminet astris, ita Virgo gloriosa reliquos Sanctos antecellit. Quod si solem ea ratione accipere velimus, non tantum, vt in se maxime splendet, scin hæc inferiora vniuersè influat (quod Virgini meritò accomodauimus) verum etiam vt reliquis astris lumen impertitur, dicimus quidè Christum dominum esse Solem iustitiæ, de cuius plenitudine omnes Sancti splendorem suum consequuntur, Deiparam verò siue eam matris stellam in supremo poli vertice locatam, siue pulchram vt lunam dixerit, in hoc etiam longè alijs Sanctis præcellere, neque enim tantum ab hoc Sole, vt reliqui Sancti illuminatur, verum etiam ipso sole est arcta Apocal. 12 quare effectus Solis iustitiæ in hæc inferiora, in eos scilicet, qui in hac valle lachrymarum versantur, suis meritis, & precibus vniuersaliter præ alijs Sanctis derivat.

Certe

Auguſt.

Certe ex vſu ipſo fidelium, & indicat S. Auguſtinus epiſt. 137. quoddam ſanctos ad hæc, vel illa beneficia obtinenda habemus patronos, exempli cauſa pro dentibus ſanctam Apolloniam, pro oculis S. Luciam, pro gutture ſanctum Blaſium: ita etiam ex ſanctis, quidam in vna ciuitate, alius in alia peculiariter patrocinium ſuum demonſtrant: Sanctus enim Ianuarius patronus eſt Vrbis Neapolitanæ S. Felix & S. Paulinus Nolanæ S. Agatha Catanenſis. S. Lucia Syracuſanæ: Artifices quoque, & aliquod munus exercentes ſuos etiam habent patronos, vt Aduocata S. Iunonem. Sutores egleſorum, SS. Criſpinum, & Criſpianum Romanos genere nobiles, ſed martyro nobiliores. Sarcinatores veſtium S. Homobonum Cremonenſem. Alij etiam ſancti quodam tempore pluribus conuſcant miraculis quam alijs temporibus. At Virgo ſanctiſſima, quia in omnibus magis valet, quam alij ſancti, in omnibus neceſſitatibus, locis, rebus, ac tem; oribus vniuerſalis eſt omnium Aduocata. quod Idoſta in contem. Virg. cap. 2. eleganter expreſſit his verbis: *Ceteri ſancti iure quodam patrocinij pro ſibi ſpecialiter commiſſi plus poffunt prodeſſe in curia altiſſimi, quam pro alienis: Beatiſſima vero Virgo Maria ſicut eſt omnium Regi na, ſic omnium Patrona, & Aduocata: ſicura eſt illi de omnibus: ſic ille.*

Hinc eſt, quod Eccleſia præſtantioribus titulis illam inuocat: vocatur enim *Vita, Dulcedo, & Spes noſtra, Refugium noſtrum, Portus naufragantium, Miſerorum ſolacium, & ſimilia: & præſtantis illam ſæpe in officio orat, nec ſolum quotidie per ſignum ad lationem Angelicam tribus diei temporibus repetitam, ſed in officio, etiã, miſſa, & alijs precibus id facit crebro, & magno cum affectu, plurimã templa, ac baſilicas in ejus honorem erigit, vt cap. ſuperiori vberius ſcripſimus; diem ſabbati, & plures dies feſtos, nonnullos etiam cum octaua, vt eodem cap. ſuſè diximus, illi dicauit: quoniam Virginis interceſſionem præ alijs ſanctis ſibi imprimis vtilem, ac neceſſariam exiſtimat. quate Rupertus lib 7 in Cant. O beata, inquit, Maria Mons montium, Virgo virginum Sanctarum, ad omnes quidem conuertimur, ſed ad te præcipue præ ceteris oculos noſtros leuamus, tantum præ omnibus auxilium ſuſpiramus. Tolle, inquit Bernardus ſerm. de Aquæduct. corpus ſolare, ubi dies? Tolle Mariam hanc maris magni, & præſoſi ſtellam, quid niſi caligo inuoluent,*

& umbra mortis, ac denſiſſima tenebra vel nunquam. Ipſa mundi neceſſitatibus viſa eſt pro mundo orare, vt dixi c. 16. & c. 20. eoſque qui religiones inſtituerunt miſi, SS. Dominicanum, & Franciſcum, & noſtrum B. Ignatium de Loyola & alios, & ibi ex ſancto Antonino, Caſario, & alijs retulimus.

17 Quod ſi ſancti in celo noſtras orationes Deo reſpreſentant, dum eas à Deo exaudiri petunt, vt dicit S. Thomas in 4. diſtin. 45. quæſt. 3. artic. 2. ad 4. ex doctrina Auguſtini epiſt. 120. Item ſi Angeli orationes noſtras Deo deferunt, ipſum pro nobis orantes, vt habet idem S. Thomas in 2. diſtin. 11. quæſt. 1. artic. 1. ad 3. ex cap. 10. Actum, ſi viginti quatuor ſeniores Apocal. 4. phialas habent aureas plenas odoramentorum, quæ ſunt orationes ſanctorum, & ſeptem principes Angelorum Tob. 12. noſtras orationes Deo offerunt, quod etiam plenius ex textu græco, & Patribus probauit in 1. lib. de ſeptem Angelorum principibus cap. 7. Quidni B. Virgo maiori charitate flagrans, & maiori poteſtate pollens, noſtras neceſſitates, & preces Deo offerat, & vt maiorem illis efficaciam conferat etiam ſuas adiungat, atque ita munere vniuerſalis Aduocatae non tantum generatim, ſed etiam nominatim pro nobis intercedat. quò argumento vtitur Beda in ſermo. de B. Virgine, cuius verba ſupra attulimus.

Nos igitur, vt quæ fideliter petimus, efficaciter conſequamur, per Virginem noſtras Chriſto offerre orationes ſtudeamus: vt enim ſapienter monet Bernardus ſermone de Aquæduct. Quicquid, inquit, illud eſt, quod offerre ſeramus. Deo parat, Maria commendare memento, vt eodem alueo ad largiorem gratia gratia redeat, quò in fluxu; neque enim impotens erat Deus. & ſine hoc aquæductu in fundere gratiam, prout uollet, ſed tibi vehiculũ uoluit providere: forte enim manus tua, aut ſanguis plenus, aut inſiſta munerebus, quod non eas ab omni munere excuſſiſti, id eſt, medicum illud, quod offerre deſideras, grauiſſimis illis omni accipione digniſſimis Maria manibus offerendum tradere cura ſi non uis ſuſtinere reſpulſam. Idem homil. 2. ſuper miſſus eſt: Ne auertas, inquit, oculos à fulgore huius ſyderis, ſi non uis obrui procellis; ſi inſurgant uenti temeritium; ſi incurras ſcopulos tribulationum, reſpice ſtellam, uoca Mariam, & inſta: ipſam ſequens non deuias; ipſam rogans non deſperas; ipſam cogitans non erras; ipſam tenens non corrumpis, ipſa protegen-

S. Antoninus.

Caſarius.

B. Virgo

noſtras

preces Deo

offerat &

illas ſu-

uat.

S. Thom.

Auguſt.

Apoc. 4.

Tob. 12.

Beda.

Per Virgi-

nam Deo

preces of-

feramus.

Bernard.

te non metuis ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia peruenis. Idem sermone 2. de Adu. eam vocat viam, per quam Saluator venit ad nos, vt nos ad ipsum per eam ascendere studeamus: *Vt per te, inquit, nos suscipiat, qui per te datus est nobis.* hęc Bernardus. Ideo ab Ephræm, & Georgio Nicom supra cit. Deipara appellatur. *Thuribulum aureum, vt per ipsam nostrarum orationum incensa ad Deum optimum offeramus.* Germanus orat. de Zona ad Deiparam. *Nemo, inquit, est, cui donum concedatur, nisi per te;* Ipsa enim dicitur collum, vt dixi cap. 16. non solum, quia per ipsam à capite Christo distribuuntur præstantissima dona, vt dixi cap. 28. sed etiam, vt per ipsam nostra trans-

mittamus ad Deum: & quoniam ipsa est porta orientalis Ezech. 24. vt dixi cap. 2. per quam Christus ingressus est; ad has fores prætoleretur, vt misericordiam inueniamus: *Beatus enim vir, qui audit me; & vigilas ad fores meas quotidie;* Deuotio enim Deiparæ, vt dicam cap. 34. signum est prædestinationis.

Ex dictis igitur manifestum relinquitur, quare Angelus sanctorum orationes Deo offerre dicatur super altare aureum, quod est ante Dei Thronum; sub cuius typo Deipara adumbratur; vt intelligamus Deiparam ad harum precum exauditionem sua apud Deum intercessione tanquam omnium Aduocatam plurimum conferre.

B. Virgo
est thuribulum aureum.

German.

E GLORISSIMAE VIRGINIS

Deipara in Cælo præsentia magnum beatis, qui eam vident, gaudium accedere.

CAPVT XXXI.

DEIMVM circa Dei thronum consideratione dignum est illud Apoc. 12. de filio illius mulieris amictæ sole, qui raptus est ad Deum, & ad thronum eius; et totam S. Ioannes nar-

Apoc. 12.

rat in hæc verba: *Et signum magnum apparuit visio mulieris in cælo, mulier amictæ sole, & luna sub pedibus eius; & in capite eius corona stellarum 12. & in vtero habens, & clamabat parturions, & cruciatur vt pariat; & v. sum est aliud signum in cælo, & ecce draco magnus rufus, habens septem cornua decem, & in capitibus eius diademata septem, & cauda eius trahebat tertiam partem stellarum cæli, & misit eam in terram: & draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura, vt cum peperisset, filium eius deuoraret, & peperit filium masculum, qui reclusus erat omnes gentes in virga ferrea, & raptus est filius eius ad Deum, & ad Thronum eius.* hæc S. Ioannes, qui alia plura, quæ ad hanc visionem faciunt, persequitur. Verùm quia extra nostrum institutum sunt, conuultò præterimus; nunc vt qua ratione hoc etiam in loco thronus Dei Virgini aptissime accommodari possit, ostendamus, breuiter nonnulla, quæ ad explicationem eiusdem visionis faciunt, præmittamus.

Auctores Et verò in hac visione mulierem sole amictam nonnulli Virginem Deiparam existimauerunt: nam Epiphanius hæc 78. contra Anudi-

comarianitas Mariæ virginitatem negantes, Virgini conuenire dicit visionem huius mulieris, cui datæ sunt alæ aquilæ, vt fugeret in desertum, & term. de laud. Deiparæ agens de ea: *Stupendum, inquit, miraculum mulier amictæ sole S. August. lib. 4. de symb. ad catech. cap. 2. hunc locum Apocal. tractans: Nullus, inquit, vestrum ignorat, mulierem illam Virginem Mariam significasse quæ caput nostrum integrum, integra peperit: quæ etiam ipsa figuram in se sentit Ecclesia demonstrat.* hæc August. Similiter Canthusianus lib. 3. de laud. Virg. artic. 29. & S. Bernardus Senensis tomo. 1. conc. 61. artic. 2. cap. 1. & tom. 3. term. 1. de nom. glor. Mariæ artic. 1. cap. 3. Ambrosius in Apoc. 12. S. Antonius 4. part. tit. 15. cap. 20. initio, & nonnulli alij Interpretes in Apocal. 12. de Virgine id exponunt. Verùm quamuis in sensum mystico pleraque omnia, quæ de muliere illa ibi scribuntur in sanctissimâ Deiparam, paucis exceptis, conueniant, ita vt ad viuum ibi expressa videatur: nihilominus tamen primario, & historico, seu literalis sensu ex omnium fere Interpretum sententia, sancta Ecclesia, præsertim extremis temporibus Antichristi, vel Antichristo proximis, per hanc mulierem describitur: ita Methodius apud Andream Cæleriensem in cap. 1. Apoc. Augustinus in Psalm. 147. Gregorius lib. 34. moral. cap. 7. Bernardus sermone Signum mag-

Exhib. 2.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.

Prout.